

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bulaș Vasili XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, fără domiciliu permanent.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.11.2017 - 21.05.2018;

Instanța de apel: 18.06.2018 - 18.10.2018;

Instanța de recurs: 06.12.2018 - 19.03.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2018, Bulaș Vasili a fost recunoscut vinovat, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit.d) Cod penal și în baza acestei legi a fost condamnat la 8 (opt) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate, legată de gestionarea resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Bulaș Vasili în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei.

S-a încasat din contul lui Bulaș Vasili în beneficiul statului cheltuielile pentru extrădare în mărime de 20498 (douăzeci mii patru sute nouăzeci și opt) lei 08 bani.

Cheltuielile suportate la urmărirea penală de 1581,33 lei s-au trecut în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că în vara anului 2004, Bulaș Svetlana, aflându-se în or. Nisporeni, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Guidea Vitalie (în privința căruia cauza penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond), Negru Alexei (în privința căruia cauza penală a fost expediată în judecată pentru examinare în fond), Negru Maria și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii unui folos material injust de pe urma practicării cerșetoriei a cet. XXXXX au îndemnat-o pe cet. XXXXX pentru deplasarea în Federația Rusă în vederea practicării cerșetoriei, recrutând-o în acest scop, unde XXXXX a fost constrânsă de către Negru Alexei, Negru Maria și Bulaș Svetlana să practice cerșetoria pe străzile or. Nijnii Novgorod, Federația Rusă până la începutul anului 2007.

Ulterior, în perioada anului 2008, Bulaș Vasili, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu soția sa Bulaș Svetlana, Stoica Viorel și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de ființe umane pentru cerșetorie, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familială grea, lipsa surselor materiale de întreținere și aflarea într-un stat străin), au recrutat-o pe XXXXX, ulterior au transportat-o și au adăpostit-o într-un apartament din or. Nijnii Novgorod, Federația Rusă, unde, confiscându-i actele de identitate, au impus-o să cerșească pe străzile or. Nijnii Novgorod și ulterior transferând-o în diverse locații, pe străzile orașelor Kazani, Naberejnîie Celnî și Ulianovsk din Federația Rusă, aproximativ până în vara anului 2011, obținând din această activitate foloase materiale injuste, care erau predate de către XXXXX lui Bulaș Vasili, Bulaș Svetlana și altor persoane.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Bulaș Vasili a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare pentru cerșetorie, în condiții similar sclaviei, săvârșită de mai multe persoane, cu amenințarea aplicării violenței fizice și psihice nepereculoase pentru viața și sănătatea persoanei, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea lui Bulaș Vasili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) Cod penal, deoarece fapta nu este săvârșită de inculpat. Respingerea acțiunii civile depuse de partea vătămată și cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, invocând următoarele argumente:

- instanța nu poate să se bazeze pe declarațiile părții vătămate, deoarece fiind audiată de mai multe ori a făcut declarații contradictorii;

- sentința prin conținutul său nu întrunește condițiile legale și nu este motivată în modul corespunzător. Motivarea soluției pronunțate de instanța de

judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect arbitrar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicarea unei date concrete, iar a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu înseamnă a motiva;

- nu este clar timpul comiterii faptei. Potrivit rechizitoriului Bulaș Vasile a comis fapta încriminată în anul 2008. Partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești și prin conținutul acțiunii civile a fost dusă în Federația Rusă de Bulaș Svetlana în 2004, unde s-a întâlnit cu Bulaș Vasili..., iar în 2008 s-a dus în Federația Rusă, or. Moscova singură;

- în anul 2008 dispoziția articolului 165 din Cod penal nu prevedea trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercial sau necomercială prin muncă sau servicii forțate, pentru cerșetorie, această sintagmă fiind introdusă abia la 21.10.2008. Astfel, inculpatul Bulaș Vasili nu poate fi atras la răspundere penală pentru infracțiunea încriminată și din cauza că acuzarea nu a stabilit dacă a fost comisă infracțiunea, în ce perioadă de timp concretă, și dacă era prevăzută de legea penală în contextul cum a fost înaintată;

- instanța de fond nu a motivat nici într-un mod nici soluția privind încasarea prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate în sumă de 20000 lei, nici încasarea cheltuielilor de extrădare în sumă de 20498,08 lei;

- în ceea ce privește cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de extrădare, o consideră neîntemeiată, deoarece nu este prevăzută prin art. 227 Cod de procedură penală și contrară prevederilor art.229 alin.(2) Cod de procedură penală. Prin urmare, suportarea cheltuielilor de extrădare de către stat constituie o obligațiune pozitivă a acestuia, în sensul prevederilor Convenției Europene și nu ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii;

- la stabilirea și calcularea termenului pedepsei nu a luat în considerare că inculpatul se află în stare de arest din 01.04.2017, fiind reținut în Federația Rusă, iar ulterior extrădat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, a fost admis din alte motive apelul, casată parțial, inclusiv din oficiu conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința, în partea încasării cheltuielilor pentru extradare și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost respinsă ca nefondată cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Bulaș Vasili a cheltuielilor pentru extradarea inculpatului în sumă de 20498 lei.

În rest, sentința, a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal

Totodată, instanța de apel a reținut că, vina inculpatului este dovedită pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate XXXXX;
- declarațiile martorului Sîrbu Georgeta;

Vina inculpatului se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal:

- Procesul-verbal de percheziție din 17.03.2014 (f. d. 36 – 37, vol. I);
- Procesul-verbal de examinare din 21.03.2014 (f. d. 38, vol. I);
- Titlul de călătorie nr. 258850, eliberat la 12.09.2012 pe numele cet. XXXXX, a.n. XXXXX, însoțită de fiul minor al acesteia;
- buletin de identitate de tip nou eliberat pe numele părții vătămate XXXXX;
- certificatul de naștere a părții vătămate XXXXX;
- avizul cu privire la anularea, rectificarea și/sau completarea actului de stare civilă, eliberat la 18.12.2013, de către OSC Nisporeni (Vol. I, f.d. 39-43);
- Procesul-verbal de confruntare din 09.04.2014 (f. d. 102 – 106, vol. I);
- Procesul-verbal de confruntare din 15.05.2014 (f. d. 122 – 125, vol. I);
- Procesul-verbal de confruntare din 15.05.2014 (f. d. 141 – 143, vol. I);
- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.03.2014 (f. d. 144, vol. I);
- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.03.2014 (f. d. 146, vol. I);
- Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 20.03.2014 (f. d. 150, vol. I);
- Procesul-verbal de examinare din 22.09.2014 (f. d. 214, vol. I);
- Documentele și Ordonanța de anexare a documentelor la materialele cauzei penale din 22.09.2014 - informația extrasă din baza de date a poliției de Frontieră cu privire la traversarea frontierei părții vătămate XXXXX, pentru perioada 17.09.2013-22.02.2014 (Vol. I, f.d. 210, 215);
- Procesul-verbal de confruntare din 07.11.2014 (f. d. 55 – 60, vol. II);
- Răspunsul CCPI al IGP al MAI, ce conține informația cu privire la traversarea frontierei de inculpatul Bulaș Vasili (Vol. II, f.d. 227-228);
- Procesul-verbal de examinare din 23.05.2015, potrivit căruia a fost examinat răspunsul CCPI al IGP al MAI, ce conține informația cu privire la traversarea frontierei de inculpatul Bulaș Vasili (Vol. II, f.d. 229);
- Procesul-verbal de examinare din 24.10.2017 (f. d. 117¹ – 117⁴, vol. III);
- Informația cu privire la transferurile bancare efectuate în adresa lui Bulaș Vasili și de către învinuitul Bulas Vasili XXXXX de la diverse instituții bancare (Vol. III, f.d. 84- 116);

- Procesul-verbal de confruntare din 19.10.2017 (f. d. 166 – 169, vol. IV).

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, și le-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele părții apărării, menționând că vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe deplin, iar instanța de fond corect a constatat semnele calificative a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal - traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare pentru cerșetorie, în condiții similar sclaviei, săvârșită de mai multe persoane, cu amenințarea aplicării violenței fizice și psihice nepereculoase pentru viața și sănătatea persoanei, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, a fost dovedită în volum deplin prin probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și luând în considerație declarațiile părți vătămate.

Instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, indică că ține cont de art. 61, 75 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că prin acțiunile sale inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor deosebit de grave, anterior nu a fost atras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are loc permanent de trai și de personalitatea inculpatului.

În conformitate cu art. 76 și 77 Cod penal, circumstanțe atenuante sau circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Instanța de apel a mai statuat că luând în considerație circumstanțele cauzei, modul de comitere a faptei și consecințele acesteia, atitudinea inculpatului, gravitatea și pericolul prezentat, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

La fel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, prima instanță în mod corect a dispus admiterea parțială a acțiunii civile înaintată de partea civilă, XXXXX ce ține de încasarea prejudiciului moral, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui XXXXX suma de 20000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

Totodată, instanța de apel a constatat că instanța de fond incorect a încasat de la inculpat cheltuielile pentru extrădare în mărime de 20498 lei, din care motiv a considerat necesar de admite din alte motive apelul, în partea cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel a reținut că, asistența juridică internațională în materie penală nu cade sub imperiul cheltuielilor judiciare suportate de către procuratură, iar suma solicitată de către ultima nu a fost probată prin înscrieri.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili.

6.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, la 26 octombrie 2018, în termen, declarând recurs ordinar solicită casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu menținerea sentinței în această parte.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel în cadrul examinării cauzei nu a luat în considerație faptul că, în cadrul cauzei penal de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 20498 lei, urmare a extradării inculpatului care a fost anunțat în căutare pe parcursul procesului penal, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului.

6.2. Avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili, la 15 decembrie 2018, în termen, declarând recurs ordinar solicită casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei;

- Instanța de apel a indicat concluzii pur declarative, fără a da o apreciere a probelor cercetate în instanța de fond. Din constatările instanței de fond nu este clar care este timpul și locul comiterii infracțiunii, care au fost acțiunile inculpatului săvârșite cu intenția comiterii infracțiunii incriminate și care probe confirmă aceste circumstanțe;

- Instanța de apel nu s-a expus asupra violării prevederilor art. 3 CEDO, comise în privința inculpatului, fiind deținut în stare de arest în P-13, în condiții inumane și degradante, ce constituie tortură.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenții invocă în recursurile declarate temeuri de drept prevăzute de pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă un temei de casare.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat și de avocat, și-a găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că

„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, din următoarele considerente.

Astfel, Colegiul lărgit reține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili, în care s-a indicat că:

„instanța nu poate să se bazeze pe declarațiile părții vătămate XXXXX, deoarece fiind audiată de mai multe ori a făcut declarații contradictorii. Astfel, fiind audiată în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale a declarat că „soțul XXXXX (adică Bulaș Vasili) stătea acasă, nu era implicat în organizarea cerșetoriei în privința ei, pur și simplu stătea acasă... (f. d. 56 – 61, vol. I). Ulterior, a declarat că Bulaș Vasili, cu familia a închiriat un apartament, unde stătea și o supraveghea, însă nu o bătea, apoi și-a schimbat declarațiile și a indicat că Bulaș Vasili, o bătea și o pune să cerșească... (f. d. 34 – 35, vol. II, f. d. 117 – 118, 172 – 173, vol. IV);

Sentința prin conținutul său nu întrunește condițiile legale și nu este motivată în modul corespunzător. Motivarea Soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect arbitrar în realizarea justiției, dând părților prin proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicare unei date concrete, iar a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu înseamnă a motiva”.

În acest sens Colegiul lărgit menționează, că instanța de apel în decizia atacată s-a expus într-un mod evaziv, printr-o simplă frază, asupra acestor argumente, limitându-se doar în a indica că, însăși din materialele cauzei se constată că atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond partea vătămată a depus declarații consecvente, fapt ce este apreciat de către instanța de recurs drept o motivare superficială și insuficientă.

Cât privește argumentul avocatului Pucas Ina, potrivit căruia instanța de fond nu a dezvăluit probele la care a făcut referire în sentință, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel, la fel, a admis o argumentare superficială, și anume, s-a limitat a face referire la următoarele probe:

„procesul-verbal de confruntare din 15.05.2014, din care rezultă că a fost efectuată confruntarea între partea vătămată XXXXX și Ibrian Gheorghe (f. d. 122 – 125, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 15.05.2014, din care rezultă că a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Ibrian Svetlana și Catana Nina (f. d. 141 – 143, vol. I); răspunsul CCPI al IGP al MAI, ce conține informația cu privire la traversarea frontierei de inculpatul Bulaș Vasili (f. d. 227 – 228, vol. II); procesul-verbal de examinare din 23.05.2015, potrivit căruia a fost examinat răspunsul CCPI al IGP al MAI, ce conține informația cu privire la traversarea frontierei de inculpatul Bulaș Vasili (f. d. 229, vol. II); procesul-

verbal de examinare din 24.10.2017, potrivit căruia a fost examinată informația cu privire la transferurile bancare efectuate în adresa lui Bulaș Vasili și de către învinuitul Bulaș Vasili de la diverse instituții bancare (f. d. 117¹ – 117⁴, vol. III); informația cu privire la transferurile bancare efectuate în adresa lui Bulaș Vasili și de către învinuitul Bulaș Vasili de la diverse instituții bancare (f. d. 84 – 116, vol. III).

Astfel, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel nu a ținut cont de practica judiciară constantă, care menționează, că partea descriptivă a deciziei se începe cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, apoi se expune fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare. În continuare în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Colegiul lărgit reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei* (2003) §37, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) §85).

Colegiul lărgit mai invocă că la pronunțarea asupra motivelor din apel, instanța de apel urmează să țină cont de jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili, fapt ce generează admiterea concomitentă și a recursului declarat de către procuror, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet de judecători, iar la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să dea răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel, să dea o apreciere tuturor probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prescrise de pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, și, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată

urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bulaș Vasili, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018 privindu-l pe **Bulaș Vasili XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **18 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor